Republika Hrvatska
Općinski sud u Osijeku
Europska avenija 7
31000 Osijek

Kzd-26/2025-17

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Osijeku, po sucu za mladež Marini Bušbaher Oberkirš, kao sucu pojedincu, uz sudjelovanje Tee Rupert, kao zapisničara, u kaznenom predmetu protiv okrivljenika Srđana Radića, zbog kaznenog djela iz članka 172. stavka 2. Kaznenog zakona (NN broj 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19 i 84/21 – dalje u tekstu KZ/11), povodom optužnice Općinskog državnog odvjetništva u Osijeku broj KMP-DO-259/2017 od 16.veljače 2018., a koja je izmijenjena na raspravi održanoj dana 2. rujna 2026., nakon zaključene rasprave, održane 2. rujna 2026. u nazočnosti zamjenika Općinskog državnog odvjetnika Marije Tolić, punomoćnika oštećenika Berislava Krnica, odvjetnika iz Osijeka, okrivljenog Srđana Radića, branitelja okrivljenog Radojice Vučković, odvjetnika iz Osijeka, a javno objavljene dana 7. rujna 2026.

p r e s u d i o j e

I. okrivljeni SRĐAN RADIĆ, OIB 34849808592, sina Nike i Ružice, rođene Lovač, rođenog 9. listopada 1973. u Vukovaru, s prebivalištem u Republici Irskoj, Dublin, 271 Northcircular Road, državljanina Republike Hrvatske, konobara sa završenom srednjom stručnom spremom, zaposlenog u bolnici u Dublini, oženjenog, oca dvoje djece starosti šesnaest i četrnaest godina, neosuđivanog, brani se sa slobode,

k r i v j e

što je

u vremenu od srpnja 2009. do veljače 2018., iako temeljem pravomoćne i ovršne presude Općinskog suda u Vukovaru, broj P-2477/08 od 21. svibnja 2008., potvrđene presudom Županijskog suda u Vukovaru broj Gž-1894/08-3 od 8. kolovoza 2008., presuđen da doprinosi za uzdržavanje djeteta Nemanje Radića (rođenog 11. srpnja 2002.) iznos od 86,27 eura i za uzdržavanje djeteta Uroša Radića (rođenog 22. prosinca 2004.) iznos od 86,27 eura mjesečno, počev od 23. listopada 2006. pa nadalje sve dok za to postoje zakonski uvjeti, na ruke Ane Fituš, svjestan ove svoje obveze i u mogućnosti da istu ispuni budući je ostvarivao primanja u Republici Hrvatskoj u različitim tvrtkama, a potom i u Irskoj u bolnici, to nije učinio, čime je u navedenom razdoblju uskratio dužno uzdržavanje djetetu Nemanji Radiću u iznosu od 5.921,64 eura, a djetetu Urošu Radiću u iznosu od 6.241,38 eura, odnosno u ukupnom iznosu od 12.163,01 eura,

dakle, nije uzdržavao osobe koje je po zakonu dužan uzdržavati i to na način, u visini i u rokovima određenim ovršnom ispravom, a obveza se odnosi na uzdržavanje djece,

II. čime je počinio kaznena djela protiv braka, obitelji i djece – povredom dužnosti uzdržavanja, opisano u članku 172. stavku 2. u svezi s člankom 172. stavkom 1. KZ/11, a kažnjivo po članku 172. stavku 2. KZ/11, uz primjenu članka 51. KZ/11,

III. pa se okrivljenom Srđanu Radiću za navedeno kazneno djelo na temelju članka 172.stavka 2. KZ/11 na štetu ošt. Nemanje Radića,

u t v r đ u j e
KAZNA ZATVORA
u trajanju od 8 (osam) mjeseci

za navedeno kazneno djelo na temelju članka 172.stavka 2. KZ/11 na štetu oštećenika Uroša Radića,

u t v r đ u j e
KAZNA ZATVORA
u trajanju od 8 (osam) mjeseci

pa se okrivljeni Srđan Radić na temelju članka 51. stavka 1. i 2. KZ/11,

o s u đ u j e
na JEDINSTVENU KAZNU ZATVORA
od 1 (jedne) godine

a uz daljnju primjenu članka 56. stavka 2. i 3. KZ-a/11 okrivljenom Srđanu Radiću

i z r i č e s e

UVJETNA OSUDA

na način što se jedinstvena kazna zatvora od 1 (jedne) godine neće izvršiti ako okrivljeni Srđan Radić u vremenu od 3 (tri) godine ne počini novo kazneno djelo.

IV. Na temelju članka 56. stavka 4. a u svezi s članka 62. stavka 2. točka 10. KZ/11, nalaže se okrivljenom Srđanu Radiću ispunjavanje obveze uzdržavanja oštećenika Nemanje Radića i oštećenika Uroša Radića, uz stručnu pomoć nadležnog tijela za probaciju, po presudi Općinskog suda u Vukovaru broj P-2477/08 od 21.svibnja 2008. da u roku od 2 (dvije) godine, od dana pravomoćnosti presude plati sve dospjele, a ne isplaćene obroke uzdržavanja po navedenoj presudi to mlt. oštećeniku Nemanji Radiću iznos od 3.345,67 eura, te mlt. oštećeniku Urošu Radiću iznos od 3.985,18 eura.

V. Na temelju članka 63. stavka 4. KZ/11, sud može naknadno, a prije isteka vremena trajanja obveze, na prijedlog tijela nadležnog za njezino provođenje, povisiti minimum odnosno sniziti maksimum vremena trajanja obveze, ukinuti je ili zamijeniti nekom drugom obvezom.

VI. Na temelju članka 58. stavka 5. KZ/11, sud može opozvati uvjetnu osudu i odrediti izvršenje izrečene kazne osuđeniku, koji bez opravdanog razloga u roku koji mu je određen ne izvrši u potpunosti ili većoj mjeri posebnu obvezu iz članka 62. stavka 2. točka 10. KZ/11 ili je teško ili uporno krši".

VII. Temeljem članka 148. stavka 6. u svezi s člankom 145. stavka 2. točke. 1. i 6. ZKP/08 okrivljeni Srđan Radić djelomično se obvezuje na plaćanje troška kaznenog postupka i to iznos od 70,00 eura na ime sudskog paušala u roku od 15 dana od pravomoćnosti presude, dok se ostalih troškova oslobađa, a o trošku opunomoćenika oštećenika Berislava Krnica, odvjetnika u Osijeku, donijeti posebno rješenje (članak 148. stavak 4. ZKP/08).

Obrazloženje

1. Općinsko državno odvjetništvo u Osijeku, optužnicom broj KMP-DO-259/2017 od 16. veljače 2018., optužilo je okrivljenika Srđana Radića da je počinio dva kaznena djela protiv braka, obitelji i djece – povredu dužnosti uzdržavanja, opisano u članku 172. stavak 1. i 2. KZ/11, a kažnjivo po članku 172. stavak 2. KZ/11.

1.1. Zamjenica Općinskog državnog odvjetnika je, sukladno utvrđenom činjeničnom stanju, izmijenila činjenični opis na način kao u izreci presude.

2. Pozvan da se očituje da li se smatra krivim za počinjenje terećenih kaznenih djela okrivljeni Srđan Radić očitovao se da se ne smatra krivim.

3. U svojoj obrani okrivljeni Srđan Radić je naveo da nije istina da je svjesno izbjegavao plaćanje uzdržavanje za svoje sinove Nemanju i Uroša Radića već je plaćao koliko je mogao, obzirom da nije bio redovito zaposlen. Naime, neko vrijeme i to od 2011. do 2014. radio je u restoranu Mornar u Vukovaru kao konobar i primao je plaću oko 3.000,00 kuna. Zatim je krajem 2014. odselio u Irsku gdje se kasnije zaposlio u bolnici i prima plaću od 1.200,00 eura. Nije svjesno izbjegavao plaćanje uzdržavanja. Naime, od razvoda braka 2006. pa do 2008. djeca su živjela s njim, a 2009. godine majka dobiva skrbništvo. No ona je njega unazad tužila i to od svibnja 2006. pa do svibnja 2009, da nije plaćao uzdržavanje, iako su djeca veći dio tog razdoblja bila kod njega. Osuđen je povodom njene takve tužbe, a nije pisao žalbu i platio je sav dug, iako nije stvarno to trebao učiniti. Neko je vrijeme primao socijalnu pomoć od Centra i to od 500,00 kuna mjesečno. Od tih 500,00 kuna je plaćao manje iznose, što je sama potvrdila i oštećena, navodeći da je njegov otac plaćao džeparac za unuke, ali to su bili njegovi novci. To su bili iznosi od 100,00 ili 200,00 kuna, iako je primao 500,00 kuna socijalne pomoći. Naime, presudom Općinskog suda u Vukovaru mu je naloženo da na ruke plaća uzdržavanje, ali nije mogao doći u kontakt s z.z. oštećenom, pa je otišao u Centar gdje su se dogovorili da Centar kontaktira bivšu suprugu i da ona dolazi u Centar, gdje bi joj on predavao novce na ruke, sve dok se ne zaposli. Ana Fituš je došla u Centar, ali nije željela uzeti novce na ruke koje joj je donio za uzdržavanje sinova. Ona je zahtijevala cjelokupan dug, a ne 500,00 kuna kako je on predložio jer nije mogao platiti sve. Ana Fituš je zajedno sa sinovima otišla iz Vukovara 2010. i okrivljenik nije tri godine znao gdje je ona i gdje su mu sinovi i nije ih mogao viđati. Po presudi je imao pravo svaki utorak i četvrtak i svaki drugi vikend provesti sa sinovima. Ni danas ne zna gdje žive djeca, jer ga nikada nije kontaktirala Ana Fituš. Zna da je Centar tri godine plaćao privremeno uzdržavanje i on je Centru morao platiti to što su

plaćali i to je činio dok sam bio zaposlen u restoranu Mornar. Kad je otišao u Irsku, počeo je redovito plaćati svoje uzdržavanje, a što i danas čini. Nema nikakve dokaze koliko je slao novaca ocu na ime uzdržavanja svoje djece. Držao se onoga što piše u presudi, a to je da mora plaćati uzdržavanje na ruke, a to nije mogao učiniti. Znao je, jer mu je tako rekla bivša supruga, da je ona otvorila račune u Privrednoj banci na ime Nemanje i Uroša Radića. Rekla je to pred socijalnom radnicom, ali okrivljenik nije želio plaćati uzdržavanje na taj način, već na ruke kako mu je to sud naložio. Nije točno da su njegovi roditelji znali gdje je njegova bivša supruga i gdje su djeca 2010., već su to saznali 2013., tek tada kada je Centar prestao plaćati privremeno uzdržavanje. Nije znao gdje je bivša supruga i djeca skoro tri godine. Od kad je otišao u Irsku, počeo je slati nove ocu Niki Radiću na ime alimentacije za Uroša i Nemanju. Slao je i novce za džeparac, osim navedenog kupovao je skuplju tehničku robu, sve je to slao putem oca i time želi ukazati da je kao otac brinuo za uzdržavanje svojih sinova. Smatra da nije ostao dužan na ime uzdržavanja, ali ako sud ipak utvrdi postojanje duga, na ovaj način obećava da će poštivati sudsku odluku, da će platiti dug kako to bude mogao, ali u cijelosti. Stvari koje je naveo da je kupovao, kupovao je od 2013. godine pa nadalje. Zna da je njegova dužnost prvenstveno plaćati uzdržavanje, ali je kupovao ovu tehničku robu jer su me sinovi molili, pa je to i učinio. Znao je da mu je presudom naloženo plaćati 650,00 kuna za svako dijete, ali nije to mogao plaćati, jer je bio nezaposlen. Predao sam sudu izvod prometa po mom računu iz kojeg je vidljivo koliki mi je bio zaštićeni dio plaće. Naveo je da je u Austriji od prosinca 2019., dok je bio lockdown bio je kod kuće u Hrvatskoj, za to vrijeme je primao nešto malo plaće, ovdje ima račun u HPB koji mu je blokiran. U Austriji ima otvoren još jedan račun, a taj račun mu nije blokiran. Plaća u Austriji mu je 1.500 eura, od toga za smještaj plaća 100 eura. Vlasnik je automobila Mazda, proizvodnja 1999. Dok je bio u Hrvatskoj za vrijeme lockdowna nekih 5 mjeseci primao je plaću iz Austrije od 4.000,00 kn mjesečno. Ovu oranicu koju ima u suvlasništvu s ocem je dao jednom prijatelju da ju obrađuje, za što on njemu daje drva. Namjerava platiti za svoju djecu.

3.1. U svojoj obrani 2. rujna 2026. okrivljenik je ostao kod svoje obrane te dodao da mu je otvoren zaštićeni račun od 2011. jer je tada počeo raditi, a taj račun je otvoren zbog blokade od strane Centra za socijalnu skrb, a upravo zbog privremenog uzdržavanja. Imao je minimalnu plaću, a sa zaštićenog računa je mogao podići maksimalno 1.000,00 kuna koliko se sjeća. Otišao je raditi u Irsku u lipnju ili srpnju 2014. Trebalo mu je par mjeseci da se snađe. Prvo je bio sa suprugom u hostelu gdje su plaćali 600,00 eura po osobi, a onda kada se supruga vratila kući jer nije mogla naći posao iznajmio je stan koji je plaćao 600,00 eura plus režije. Nakon toga je našao drugi stan koji je plaćao 800,00 eura plus režije. Dobivao je plaću 1.200,00 eura, ali dok je platio sve potrebe, ostalo mu je oko 300,00 eura za život. Supruzi je slao oko 100,00 eura. Supruga je radila dvije godine i to od 2017. do 2019, a nakon toga se razboljela i više nije mogla raditi, u braku su od 2006 i od tada do te 2017 nije radila, on ju je uzdržavao. Počeo je plaćati za uzdržavanje u trenutku kada je supruga počela raditi, tada je mogao odvojiti i plaćati cijeli iznos za uzdržavanje. Prestao je plaćati uzdržavanje jer su djeca završila školu i više nije morao plaćati, nije bilo potrebe, a plaćao je od 2018. do 2020. ili 2021. Prestao je raditi u Irskoj jer nije mogao ishodovati potvrdu o nekažnjavanju zbog ovog postupka. Nije nikada tražio od suda smanjenje plaćanja uzdržavanja zbog novonastalih okolnosti. Nije bio u tom razdoblju nesposoban za rad, odnosno na nekakvim bolovanjima.

4. U tijeku dokaznog postupka sud je proveo financijsko knjigovodstveno vještačenje, ispitao z.z. oštećenu Anu Fituš, te financijskog vještaka Darija Dumančića, pročitao iskaze svjedoka Nike Radića, i Andraša Fituša, presudu Općinskog suda u Vukovaru br. P-2477/08, presudu Županijskog suda u Vukovaru, potvrde o visini dohotka, potvrde Zavoda za mirovinsko osiguranje, Zavoda za zapošljavanje, uplatnice, izvod iz Erste banke, rješenje Centra za socijalnu skrb Vukovar, financijski nalaz i mišljenje, rješenje o ovrsi, te dopunu nalaza i mišljenja.

5. Na kraju dokaznog postupka pročitan je izvadak iz prekršajne i kaznene evidencije za okrivljenika.

6. Stranke nisu imale daljnjih dokaznih prijedloga**.**

7. Analizirajući svaki dokaz posebno i sve dokaze zajedno, te uspoređujući ih s materijalnom obranom okrivljenika Srđana Radića, sud nalazi za utvrđeno i dokazano da je imenovani okrivljenik počinio kaznena djela u vrijeme i na način kako je to opisano u izreci presude, te da nema elemenata koji bi isključivali njegovu kaznenopravnu odgovornost.

8. Obranu okrivljenika u kojoj isti poriče počinjene terećenog kaznenog djela na način kako je to opisano u izreci presude, sud drži neistinitom i usmjerenom jedino na izbjegavanje kazneno pravne odgovornosti. Naime, okrivljenik iznosi navode koji uopće nisu niti obuhvaćeni terećenim razdobljem, a za samo vrijeme inkriminacije iznosi navode i razloge koje ovaj sud ne prihvaća.

9. Da je okrivljenik Srđan Radić počinio kaznena djela nesporno je utvrđeno iz iskaza z.z. oštećene Ane Fituš koja je navela da od ožujka 2018. pa nadalje, dakle sve do danas, okrivljenik svaki mjesec uplaćuje iznos od 1.300,00 kuna, odnosno 650,00 kuna za Uroša i 650,00 kuna za Nemanju Radića. Navela je da je ostao dug na ime uzdržavanja koji se odnosi na razdoblje od srpnja 2009. pa do veljače 2018. Točno ne zna koliko iznosi ovaj dug, ali bi to trebalo zbrojiti. Nije u kontaktu s okrivljenikom i nije se pokušavala prisilno naplatiti, sve dok nije započeo ovaj kazneni postupak. Ovrha još nije uspjela, odnosno sve stoji. Postavila je imovinsko pravni zahtjev. Neko vrijeme 2010. je bila u sigurnoj kući zajedno sa sinovima. Bivši suprug je znao da je u sigurnoj kući, ali nije znao gdje, jer to nitko ne zna. Točno je da je okrivljenik trebao po presudi njoj plaćati uzdržavanje na ruke, ali je on znao da Nemanja i Uroš imaju otvorene račune u PBZ Banci, pa ipak nije plaćao uzdržavanje na račune. Nakon dvije godine dobila je obavijesti od banke da su računi zatvoreni jer nije bilo uplata. U razdoblju u kojem okrivljenik nije plaćao uzdržavanje, njegov otac Niko je povremeno znao dati djeci džeparac i donosio je hranu potrebnu za obitelj, npr. suho meso, svježe meso, povrće, krumpire i slično. Točno je da je okrivljenik negdje 2009. godine platio jedan već iznos i to 13.000,00 kuna, ali to se ne odnosi na ovaj postupak. Okrivljenik joj nije ništa slao na ime uzdržavanja od kad je odselio u Irsku. Otac viđa sinove jednom, ili dva puta godišnje kada dođe iz Irske. Djed Niko Radić joj nije davao novce u ime svog sina, odnosno nije joj rekao da okrivljenik šalje novce iz Irske i da ih on samo prenosi za unuke, o tome nema nikakvih saznanja. Ipak, moguće je da je djed novce koje je davao djeci za džeparac davao novce koje je slao okr. iz Irske, ali mi to nije tako rekao.

To nisu bili veći iznos. Djed je dolazio čak i do tri puta mjesečno. Davao je džeparac djeci, ali taj iznos nije bio veliki.

9.1. Ispitana 5. svibnja 2022. z.z. oštećena je ostala kod iskaza te dodala da je stariji sin završio školu u lipnju 2021., a okrivljenik od ožujka 2018. plaća redovito uzdržavanje.

9.2. Ispitana 2. rujna 2026. z.z. oštećena je dodala da je jedan kraći period okrivljenik plaćao uzdržavanje, a onda je prestao plaćati. Postavila je imovinsko pravni zahtjev.

10. Sud je u cijelosti prihvatio iskaz svjedoka z.z. oštećene Ane Fituš, smatrajući isti istinitim, jasnim i uvjerljivima.

11. Da je okrivljenik Srđan Radić bio dužan plaćati uzdržavanje za svoju maloljetnu djecu nesporno proizlazi i iz pravomoćne i ovršne presude Općinskog suda u Vukovaru broj P-2477/08 od 1. svibnja 2008. prema kojoj je okrivljenik dužan doprinositi za uzdržavanje djeteta Nemanje Radića iznos od 650,00kn mjesečno, te za uzdržavanje djeteta Uroša Radića iznos od 650,00kn mjesečno, počev od 23. listopada 2006, pa nadalje, sve dok za to postoje zakonski uvjeti.

12. Da okrivljenik nije izvršavao svoju obvezu potvrdila je svjedok z.z. oštećena koja je jasno navela da u terećenom razdoblju od srpnja 2009. pa do veljače 2018. okrivljenik isto nije činio, iako je bio u objektivnoj mogućnosti.

13. Naime, nesporno je utvrđeno iz materijalne dokumentacije u spisu da je okrivljenik bio zaposlen u terećenom razdoblju i to u različitim tvrtkama u Hrvatskoj, a potom je radio i u Irskoj u bolnici. Stoga je okrivljenik, iako je bio u financijskoj mogućnosti plaćati uzdržavanje za svoju djecu, isto nije činio, iako je bio svjestan svoje obaveze. Sud ne prihvaća obranu okrivljenika da nije znao tri godine gdje mu je bivša supruga i djeca, obzirom da iz iskaza oštećene proizlazi upravo suprotno. Nadalje, okrivljenik navodi da je čak dobio podatke i znao je brojeve računa na koji je mogao plaćati uzdržavanje, ali on nije htio tako, već isključivo po presudi na ruke. Da je okrivljenik htio postupati po presudi, onda bi zasigurno izvršavao svoju obavezu na neki drugi način, otvaranjem posebnog računa ili slično ili pokazao jasnu namjeru da ju želi izvršavati, a što u konkretnom slučaju okrivljenik nije činio.

14. Da je okrivljeni Srđan Radić počinio terećeno kazneno djelo utvrđeno je i nalazom i mišljenjem financijskog vještaka Darija Dumančića koji je utvrdio da ukupno dospjela obveza za vremensko razdoblje od srpnja 2009. do veljače 2018., a koje vremensko razdoblje je navedeno u optužnici, te je isto potvrdila i z.z. oštećena, obveza iznosi za maloljetnog Uroša 67.600,00 kn, za maloljetnog Nemanju 67.600,00 kn, odnosno ukupno dospjela obveza u inkriminiranom vremenskom razdoblju iznosi 135.200,00 kn. Od ovako ukupno dospjele a neplaćene obveze budući da okrivljenik nije u inkriminiranom razdoblju vršio uplate, potrebno je oduzeti uplate koje je izvršio Centar za socijalnu skrb i to za maloljetnog Uroša 16.999,35 kn, a za maloljetnog Nemanju 19.408,62 kn, odnosno ukupno 36.407,77 kn. Kada se naprijed navedene uplate oduzmu od ukupno dospjelih a neplaćenih iznosa uzdržavanja, preostaje iznos od 50.600,65 kn. za mlt. Uroša dok za mlt. Nemanju 48.191,58 kn, što ukupno iznosi 98.792,23 kn**.** Nemanja u lipnju 2021. se zaposlio, odnosno dalje se više ne školuje

redovito, dok okrivljeni i dalje uplaćuje iznos od 1.300,00 kn znači 650,00 kn mjesečno više, što za vremensko razdoblje od srpnja 2021. do svibnja 2022. iznosi 7.150,00 kn, tj. 3.575,00 kn po djetetu. Kada se ovi iznosi oduzmu od ukupno dospjelih a neplaćenih obroka uzdržavanja umanjeno za uplate CZS preostaje neplaćeni iznos za Uroša 47.025,65 kn, za Nemanju 44.616,58 kn, odnosno ukupno neplaćeni iznos od 91.642,23 kn, što ukupno iznosi 12.163,01 eura (91.642,23 kn).

15. U dopuni nalaza i mišljenja vještak je utvrdio da ukupno dospjeli, a neplaćeni iznosi uzdržavanja okrivljenika za Uroša iznose 6.241,38 eura (47.025,65 kuna), a za Nemanju 5.921,64 eura (44.616,58 kuna).

15.1. Ispitan na raspravi 2. rujna 2026. financijski vještak je ostao kod svoga nalaza, kao i ranijeg iskaza i dopune nalaza te dodao da prema izvodu prometa po računu banke Erste proizlazi da je okrivljenik u razdoblju od 2012. pa sve do 2014. imao otvoren zaštićeni račun na koji mu je bio isplaćivan neopterećeni dio plaće. Vještak nije iskazao posebno iznos na njegov zaštićeni račun odnosno koje uplate su umanjene za ovrhe koje je imao. Znači tu se ne radi o ostvarenim primanjima već o onome čime je mogao raspolagati nakon izvršenih ovrha. Iznosi navedeni u pisanom nalazu i mišljenju kako zbirno tako i mjesečno i pojedinačno za svako dijete, a isto se odnosi na inkriminirano vremensko razdoblje.

16. Sud je u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje financijskog vještaka Darija Dumančića, obzirom je isti dan u skladu s visokim pravilima struke.

17. Sud je prihvatio i iskaz svjedoka Nike Radića koji je naveo je da je okrivljenik nakon razvoda braka neko vrijeme radio u restoranu Mornar u Vukovaru tri godine i da su mu tom razdoblju skidali s plaće na ime uzdržavanja za dvoje djece Nemanju i Uroša Radića. Nakon toga sin je u 2014. godini odselio u Irsku, trebalo mu je neko vrijeme da se tamo snađe i nađe stalni posao, a zatim je počeo redovito plaćati uzdržavanje. Zna i to da se sin sa bivšom suprugom kod javnog bilježnika dogovorio i promijenili su način plaćanja, jer je sud sinu naložio da plaća uzdržavanje na ruke z. z. mlt. ošt. Ane Fituš. Nakon toga, u razdoblju oko dvije godine svjedok plaća uzdržavanje, jer njemu sin šalje novce, a on potom plaća na tekući račun Ane Fituš. O svojim navodima prilaže preslike uplatnice od 9. travnja 2019. Naveo je da dvije godine nije znao gdje je z.z. oštećena sa djecom, a ona mu se onda javila i rekla da je bila u sigurnoj kući. Okrivljenik je vodio brigu o svojim sinovima na način kako je to mogao, plaćao je 500,00 do 600,00 kuna najčešće, a plaćao je od 200,00 do 300,00 kuna, odnosno kako je to mogao. Osim toga, zna da je i kupovao sinovima garderobu, kupio je televizor i dva laptopa, svakom od sinova po jedan, te je na sličan način kupnjom određenih potrepština pridonosio za njihovo uzdržavanje. Radio je kao konobar u restoranu tri godine, to razdoblje se odnosi na tri godine prije njegovog odlaska u Irsku. Dakle, otprilike od 2011., pa nadalje. 2015. godine zaposlio se u bolnici, gdje i danas radi. Ima plaću od 1.300,00 do 1.500,00 eura.

18. Naime, svjedok Niko Radić, otac okrivljenika je iskazivao o razdoblju nakon vremena inkriminacije, te potvrdio kako se uzdržavanje plaća redovito od kraja terećenog razdoblja. Također je potvrdio da je okrivljenik bio zaposlen u terećenom razdoblju, a svjedok je uglavnom iskazivao o razdoblju prije i poslije inkriminacije.

19. Svjedok Androš Fituš nije imao nikakvih neposrednih saznanja o konkretnim događajima. Isti je naveo da mu je z.z. oštećena kći iz prvog braka, nekih pet godina nije imao kontakt sa kćeri i unucima. Vozio je kamion po Europi. Ono što zna je to da je oko 2009. ili 2010. okrivljenik prodao osobni automobil marke Punto i da je od tog novca platio uzdržavanje za svoju djecu. Ne zna koliko je to novaca bilo. Zna da je on imao kazneni postupak koji se vodio u Vukovaru upravo zbog povrede uzdržavanja. Prijetila mu je zatvorska kazna, pa da to izbjegne prodao je auto te platio dugovanje. Ne zna druge detalje i ne zna da li okrivljenik kupuje kakve poklone sinovima, ili na drugi način pridonosi za njihovo uzdržavanje.

20. Uvidom u izvadak iz kaznene i prekršajne evidencije utvrđeno je da okrivljenik do sada nije kazneno osuđivan, kao niti prekršajno kažnjavan.

21. S obzirom na sve naprijed navedeno, sud smatra da je okrivljeni Srđan Radić u inkriminirano vrijeme bio svjestan svoga djela i htio njegovo počinjenje, odnosno da je postupao s izravnom namjerom, stoga sud nalazi da su se u njegovim radnjama ostvarila sva bitna obilježja dva kaznena djela protiv braka, obitelji i mladeži-povredom dužnosti uzdržavanja, opisano u čl.172.st. 2., a na štetu svoje maloljetne djece Nemanje i Uroša Radića, te ga je sud za ova kaznena djela i oglasio krivim.

22. Naime, po mišljenju suda nesporno je utvrđeno i dokazano da okrivljenik Srđan Radić nije uzdržavao svoju maloljetnu djecu, a koju je po Zakonu dužan uzdržavati, a na način u visini i rokovima određenim ovršnom ispravom, iako je okrivljenik bio svjestan ove svoje obveze i u mogućnosti ju ispunjavati, jer je ostvarivao određene novčane prihode, radeći u Hrvatskoj i Irskoj. Unatoč tome, okrivljenik ništa nije htio platiti, te je dakle, ovakvim svojim postupanjem svjesno odbijao izvršavati svoju obvezu, koju je, dokle god je na snazi, dužan izvršavati.

23. Sud nije prihvatio obranu okrivljenika da nije bio u financijskoj mogućnosti, jer okrivljenik nije niti tražio smanjenje svoje obveze uzdržavanja, ako istu nije mogao ispunjavati u skladu sa ovršnom ispravom.

24. Stoga sud smatra da je ovakvim svojim ponašanjem okrivljenik u cijelosti ostvario bitna obilježja kaznenog djela za koje se tereti, a na štetu svoje maloljetne djece Nemanje i Uroša Radića.

25. Odlučujući o izboru, vrsti i visine kazneno pravne sankcije, sud je cijenio stupanj krivnje okrivljenika, pogibeljnost djela i svrhu kažnjavanja, ali i pobude iz kojih je okrivljenik počinio kazneno djelo, okolnosti u kojima ga je činio kao i jačinu ugrožavanja zaštićenog dobra. Na taj način sud je od olakotnih okolnosti uzeo u obzir činjenicu da isti do sada nije kazneno osuđivan, dok otegotno nije našao ništa odlučujuće.

26. Cijeneći naprijed navedene olakotne okolnosti, sud je okrivljenom Srđanu Radiću za navedeno kazneno djelo, temeljem odredbe članka 172. stavka 2.KZ/11, a na štetu Nemanje Radića utvrdio kaznu zatvora od 8 (osam) mjeseci, za navedeno kazneno djelo temeljem odredbe članka 172. stavka 2.KZ/11, a na štetu Uroša Radića utvrdio kaznu zatvora od 8 (osam) mjeseci, te ga osudio na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine, smatrajući da je izrečena jedinstvena kazna primjerena društvenoj opasnosti počinjenog djela i počinitelja.

27. Smatrajući da će se svrha kazneno pravnih sankcija u odnosu na okrivljenog Srđana Radića postići i primjenom mjere upozorenja, sud nalazi da nije neophodno da se kazna zatvora i izvrši, pa je stoga odredio da se okrivljeniku prema odredbi članka 56.KZ/11 izrekne uvjetna osuda, tako što se kazna zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine neće izvršiti, ukoliko okrivljeni Srđan Radić u vrijeme provjeravanja od 3 (tri) godine ne počini novo kazneno djelo

28. Obzirom na navedeno, sud nalazi da se uvjetnom osudom u odnosu na okrivljenog Srđana Radića može ostvariti svrha izricanja kaznenopravnih sankcija.

29. Nadalje, sud je okrivljenom Srđanu Radiću naložio i ispunjavanje obveze uzdržavanja oštećenog Nemanje Radića i oštećenog Uroša Radića, uz stručnu pomoć nadležnog tijela za probaciju, po presudi Općinskog suda u Vukovaru broj P-2477/08 od 21.svibnja 2008. da u roku od 2 (dvije) godine, od dana pravomoćnosti presude plati sve dospjele, a ne isplaćene obroke uzdržavanja po navedenoj presudi to mlt. ošt. Nemanji Radiću iznos od 3.345,67 eura, te mlt. ošt. Urošu Radiću iznos od 3.985,18 eura.

30. Naime, dug koji je okrivljenik dužan platiti maloljetnim oštećenicima utvrđen je financijskim vještačenjem, kada je ukupan dug umanjen za uplate Centra za socijalnu skrb, a koji posebno regresno tereti okrivljenika.

31. Temeljem članka 63. stavka 4. KZ/11, sud može naknadno, a prije isteka vremena trajanja obveze, na prijedlog tijela nadležnog za njezino provođenje, povisiti minimum odnosno sniziti maksimum vremena trajanja obveze, ukinuti je ili zamijeniti nekom drugom obvezom.

32. Temeljem članka 58. stavka 5. KZ/11, sud može opozvati uvjetnu osudu i odrediti izvršenje izrečene kazne osuđeniku, koji bez opravdanog razloga u roku koji mu je određen ne izvrši u potpunosti ili većoj mjeri posebnu obvezu iz članka 62. stavka 2. točka 10. KZ/11, ili je teško ili uporno krši.

33. Obzirom je sud okrivljenika oglasio krivim, djelomično ga je obvezao na plaćanje troškova kaznenog postupka u iznosu od 70,00 eura na ime sudskog paušala, te troškova opunomoćenika oštećenika, dok ga je ostalih troškova oslobodio.

34. Slijedom izloženog, odlučeno je kao u izreci presude.

Osijek, 7. rujna 2026.

Sudac za mladež
Marina Bušbaher Oberkirš

MARINA BUŠBAHER OBERKIRŠ

Elektronički potpisano: 30.09.2026T09:49:52 (UTC:2026-09-30T07:49:52Z)
Provjera: https://epotpis.rdd.hr/provjera
Broj zapisa: cee9a9e1-3991-47d0-b182-42ab59c45a40

Općinski sud u Osijeku

Uputa o pravnom lijeku:
Protiv ove presude stranka ima pravo žalbe u roku od 15 (petnaest) dana, računajući od dana primitka prijepisa istog. Žalba se podnosi u 4 (četiri) primjerka, putem ovog suda Županijskom sudu u Šibeniku.

Dostaviti:
1. ODO Osijek na KMP-DO-259/2017
2. okrivljeni Srđan Radić
3. branitelj okrivljenog Radojica Vučković, odvjetnik iz Osijeka
4. z.z.ošt. Ana Fituš
5. punomoćnik oštećenika Berislav Krnic, odvjetnik iz Osijeka

Broj zapisa: **9-3088c-a9758**

Kontrolni broj: **07c96-a725c-92381**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Osijeku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.